

Titel: Kapitel 22.

Citation: "Kapitel 22.", i 1916: Lov. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r31-shoot-chptrd1e6546/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: 1916: Lov

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Nr. 90.
11te
April.

§ 232.

Naar Sagen ifølge den oprindelige Paastand rettelig er begyndt ved Underret, forbliver den ved denne, uagtet Paastanden senere udvides eller forhøjes, naar dog Sagens Værdi ikke derved imod Modpartens Protest i betydelig Grad forøges ud over den i § 225 bestemte Grænse af 300 Kr.

En Udvidelse af Paastanden kan dog ikke uden Modpartens Samtykke foregaa saaledes, at Fordringer af forskellige af de i § 225 nævnte Klasser inddrages under Sagen.

§ 233.

Enhører en Sag under Landsret, ophører denne ikke at være kompetent, fordi enkelte Fordringer, Spørgsmaal eller Dele udskilles til særskilt Behandling eller Paakendelse i Henhold til § 236, § 294 eller § 295, selv om disse eller Resten af Sagen, for sig betragtet, vilde høre under Underret.

§ 234.

Parterne kan retsgyldig vedtage at lade en Sag behandle ved Underret, selv om den ifølge de almindelige Regler ikke henhører under denne, dog med Undtagelse af de i Kapitel 43 og 44 nævnte Sager (jfr. endvidere §§ 657 og 669).

*Kapitel 22.***Værneting.**

§ 235.

Retssager skal, hvor denne Lov ikke hjemler Undtagelse, anlægges ved den Ret, i hvis Kreds Sagsøgte har Bopæl (Hjemting).

§ 236.

Dersom Sagsøgte har Bopæl i flere Retskredse, anses han at have Hjemting i enhver af dem.

Indlænding, som ikke har Bopæl nogetsteds i Riget, kan sagsøges ved Retten paa det Sted, hvor han opholder sig ved Sagens Berømmelse, eller, dersom hans Opholdssted ikke vides, ved Retten paa det Sted, hvor han vides sidst at have boet eller opholdt sig.

§ 237.

Danske i Udlandet ansatte Embedsmænd, der ikke er det paagældende Lands Domsmyndighed undergivne, og de til de danske Gesandtskaber i fremmede Stater hørende Personer anses at have Hjemting i København, for saa vidt de ikke vedligeholder Bopæl paa noget andet Sted i Riget. Det samme gælder om andre danske Undersaatter, som ikke kan sagsøges i det Land, hvor de har Bopæl.

§ 238.

Stiftelser, Kommuner, Korporationer saavel som Selskaber og Foreninger, være sig med politiske eller sociale eller med rent formueretlige Formaal, har Hjemting i den Retskreds, hvor deres Hoved-Forretningslokale er, eller, naar saadant ikke kendes og ikke erfares ved Henvendelse til Politiet, hvor et af Bestyrelsens Medlemmer bor. De Værnetingsbestemmelser, der indeholdes i Fimalov af 1. Marts 1889 § 34, Sælov Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.